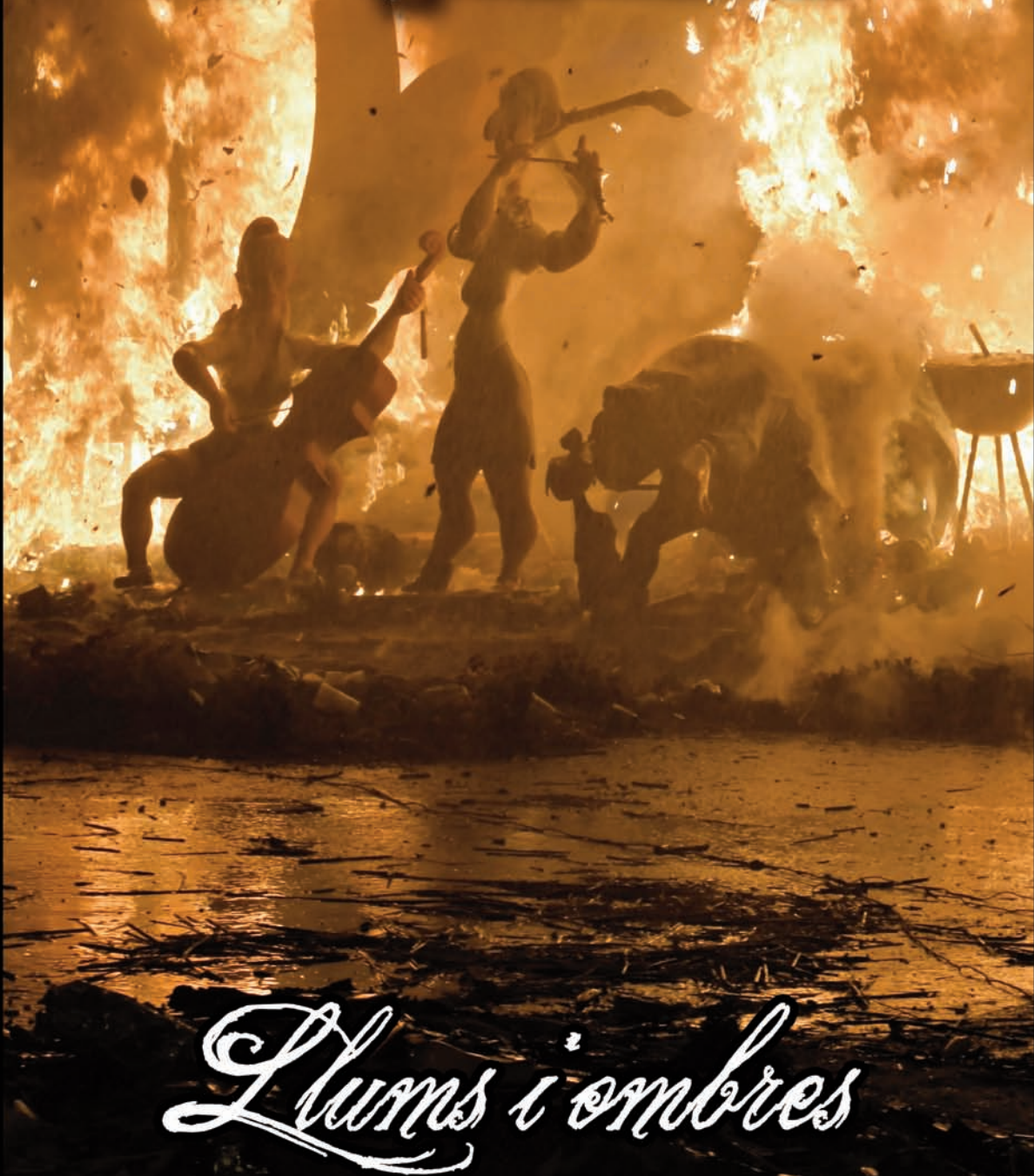

setmanari d'informació general i cultural

Any XXIV
Número 1.126
23 març 2018
1'70 euros

la veu de Benicarló

FALLES

Llums i ombres

EL CANVI CLIMÀTIC: ENTREVISTA A ANDREU ESCRIVÀ

EDITORIAL

1126

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Falles: llums i ombres

Resulta paradoxal, per no dir irònic, veure com cada any, acabades les falles, com la majoria de festes, les nostres autoritats s'entesten en qualificar-les sempre de reeixides, a més de tranquil·les i positives. Certament, les falles poden ser, i segurament ho són, un motor econòmic, a nivell local, prou important per a donar vida a la nostra malmesa economia domèstica. Tot i així, tal com indicàvem al principi, sembla irònic veure com entenen aquestes mateixes autoritats el concepte de "tranquil·les i

positives" després d'haver-se registrat trencaments de retrovisors i llunes en 36 vehicles o, el conegut abús dels petards a tota hora o, el desgavell etílic-escatològic nocturn pels diversos carrerons del centre del poble.

No volem ser uns aixafaguitarres, però cal dir les coses pel seu nom i, almenys, intentar reconèixer que hi ha alguns aspectes negatius d'aquestes festes que no poden continuar així i que cal corregir-los. Els vianants volen unes festes tranquil·les sense els sobresalts produïts pels brètols que llacen petards sense control, o que s'excusen en que ho fan tots. També els veïns, segurament, voldrien no haver d'anar tirant poalades d'aigua nocturnes a les portes de casa seua per les pixades dels porcs que creuen que el carrer és la seua latrina particular. O, fins i tot, havent-se de discutir amb l'incívic de torn, per intentar salvaguardar la integritat de la seua casa.

Cal una reflexió profunda de totes les parts perquè aquestes actituds no entelin l'essència de la festa. Tot hi sortiríem guanyant.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: al personal de la neteja pública de Benicarló. Certament han hagut de fer mans i mànigues per deixar el poble "apanyat", cada matí, després de les nits salvatges de bogeria etílica i escatològica que han patit els nostres carrers. Fàstic donaven els carrers del centre del poble que envoltaven algunes falles. Gràcies per la vostra feina.

Panissola: a les nostres autoritats que se'ls ompli la boca de falles però se'ls oblida que falles no és precisament convertir els carrers en clavegueres a l'aire lliure, ni convertir els carrers en l'oest americà a força de vore qui el tire més gros (el coet), ni, sobretot, mirar cap un altre lloc mentre està passant. Si tingueren una mica de vergonya, almenys assumirien que les falles tenen una part fosca que és necessari redreçar. Així no anem bé.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

DOS ALUMNES DE L'I.E.S. "RAMÓN CID" GUANYEN L'OLIMPIADA DE BIOLOGIA

text IES RAM N CID

El passat 2 de març va tindre lloc a la Universitat Jaume I de Castelló, l'Olimpiada de Biologia, en la qual van participar quatre alumnes de 2n. de batxillerat de l'I.E.S. "Ramón Cid", Gerard Serrat, Gorka Peña, Andrea Arranz i Javier Navarro, tots amb bons resultats. Gerard Serrat ha estat seleccionat en 1a. posició, i Gorka Peña en 3a.

Gerard Serrat representarà a Castelló, juntament amb els alumnes seleccionats de València i Alacant, a la Comunitat Valenciana en la XIII Olimpiada Nacional de Biologia que tindrà lloc del 12 al 15 d'abril a Badajoz. Per tal de preparar-se per aquesta fase, assistiran a la Universitat de València a una jornada de pràctiques, els dies 22 i 26 de març.

La Universitat Jaume I concedirà a Gerard i Gorka un premi al rendiment acadèmic de 100 euros, i si es matriculen el curs 2018/2019 en qualsevol titulació de la

seua oferta acadèmica rebrien 850 euros. A més, aquets dos estudiants, tindran la possibilitat d'incorporar-se al programa "Estudia i Investiga a l'UJI".

Drets lingüístics

7^é Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua. Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info
La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassó

www.3x4.info

La Calamanda

benicarló al dia
diario digital de benicarló

FALLES: MOTOR ECONÒMIC AMB PETARDADES

text REDACCIÓ

Benicarló va vibrar divendres amb la mascletà manual organitzada per la Falla El Campanar. Prop de cinquanta parelles de tiradors es van donar cita en la plaça de la Constitució per a participar en l'esdeveniment, un clàssic en el programa d'actes de les falles caduferes. La comissió els citava fa uns dies per a explicar-los els detalls del tret, que es fa seguint la tradició. I és que en el recinte barrat del centre de la plaça, s'instal·len uns llocs de llançament dotats d'una metxa. Alternant-se, els tiradors van llançant els masclets de forma manual, com es feia antany. La mascletà es va allargar per espai d'una mitja hora, fins que el terratrèmol muntat per Pirotècnia Tomás posava punt i final a l'acte.

D'aquesta fragorosa manera, la ciutat obria el camí a la porta gran de les celebracions falleres en el cap de setmana central dels festejos. Al matí, es van cremar les falles de la Residència i Centre de Dia El Collet i del Centre Ocupacional El Maestrat. L'acte comptava amb la presència de l'alcaldeessa de Benicarló, Xaro Miralles, el director territorial de Presidència, Adolf Sanmartín, i els alcaldes i regidors de les poblacions que compten amb usuaris en el centre (Vinaròs, Càlig, Peníscola i Santa Magdalena).

L'acte comptava també amb les falleres majors de Benicarló, Nagore Andero i María Orero, acompanyades de les respectives corts d'honor. També va estar present la presidenta de l'OACSE, Filo Agut, membres de la Corporació Municipal, els treballadors de la residència i familiars dels usuaris del centre. Tots van poder veure de prop el treball realitzat durant les últimes setmanes pels usuaris i treballadors del centre, que enguany ha comptat amb la col·laboració dels joves que participen en el programa Generació, i han comprovat l'enginy i la sàtira amb què han elaborat el monument faller. Cal destacar que, tant en el cas de la Residència El Collet com en el Centre Ocupacional, aquest tipus d'activitats tenen una importància terapèutica essencial per al desenvolupament psicomotriu dels residents, que participen activament de les activitats d'elaboració de la falla.

Al migdia, els menjars en els casals van ajudar a agafar forces, mentre que a la vesprada, es va celebrar en la Falla Els Cremats un torneig popular d'escacs, que feia al·lusió al monument que la falla ha plantat enguany. Per la seua banda la Falla Amics del Foc va organitzar una Holly Party, mentre que en la demarcació de la Falla Els Conquistadors tènien lloc una Master Class de Zumba.

Ja a la nit, els concerts es van succeir per diferents carpes falleres.

ve de la p gina anterior

DISSABTE DE PÓLVORA FALLERA

Benicarló va clarejar dissabte a ritme de pólvora gràcies a les despertades que van organitzar algunes comissions falleres. Va ser l'avantsala d'una llarga jornada en la qual la ciutat es va veure inundada per milers de visitants, que van recórrer els seus carrers gaudint de les festes falleres i de les nombroses activitats que van organitzar les comissions del municipi. Els esmorzars populars van ajudar a recuperar forces després de les despertades, mentre que la inauguració de la vuitena concentració furgofallas tornava a inundar el Passeig de Febrer i Soriano d'aquests peculiars vehicles. Abans de menjar, s'obrien les fondes falleres establides als voltants de la plaça de la Constitució per a servir aperitius, que van ajudar a mantenir el tipus fins a l'hora de la primera mascletà conjunta.

Ja a la vesprada, el tardeo rumbero-faller omplia la falla El Caduf fins a l'hora del dispar del piromusical patrocinat per la Diputació de Castelló per a commemorar el 45 aniversari de la fundació de les falles al municipi. Ja a la nit, els sopars fallers i les nombroses festes i concerts, omplien les carpes falleres fins a l'alba.

L'OFRENA DE FLORS

Milers de clavells van conformar diumenge el mantell que va vestir la Verge de la Mar a Benicarló. L'explosió de devoció a la Patrona de la ciutat va inundar els carrers en un interminable cercavila que arrancava a les cinc de la vesprada. Al llarg del recorregut, milers de persones assistien curioses a la desfilada en el qual els fallers van lluir les seues millors gales en un dels actes centrals de les Falles de Benicarló 2018. El festeig el tancava la Reina de les Festes i la seua cort d'honor. A continuació, Nagore Robles i María Orero, Falleres Majors de Benicarló, realitzaven emocionades la seua ofrena floral, acompanyades de les seues corts d'honor i Junta Local Fallera. A més, enguany, també participaren les trenta Falleres Majors que Benicarló ha tingut en estos 30 anys d'història de reines falleres del municipi.

La jornada clarejava tard, després d'una llarga nit de festa fallera i culminava al migdia amb una nova mascletà de Pirotècnia Tomás a la plaça de la Constitució. En aquest cas, va ser el torn del dispar de les comissions del Mercat Vell, Embut, Grill, Paperina, Caduf i Benicarló. Ja a la nit, els casals obrien de nou les seues portes per a oferir els típics sopars a la brasa i les centenars de tapes que en aquests dies s'han pogut degustar en els casals.

LA CREMA

Les llàgrimes de les falleres majors de les 13 comissions falleres de Benicarló no van aconseguir acabar amb el ritual de la Nit de la Crema. Els 26 monuments de la ciutat van cremar sota el foc

purificador de l'ancestral ritual que marca l'inici de la primavera. A les 20h. van començar a cremar les 12 falletes infantils de la ciutat. La guanyadora del primer premi la Falla Els Cremats, tenia el privilegi de fer-ho a les 21h, en solitari i sota l'atenta mirada de tota la població, que es va arremolinar al voltant de la falleta de Fernando Foix per a veure-la desaparèixer sota les flames. El jaciment submarí de la Barbada lema de l'efímer monument, era història en pocs minuts.

La ciutat es va prendre llavors un xicotet respir per a menjar els últims entrepans en els casals. A partir de les 22,30h, s'iniciava de nou el ritual del foc, aquesta vegada seguint un estricte ordre dissenyat per les forces de seguretat per a garantir l'èxit de la crema. Així, La Carrasca i El Caduf iniciaven el recorregut, acompanyats de un escas públic, donades les baixes temperatures, que no volia perdre's els últims minuts de les falles benicarlandes. I de dos en dos i amb intervals de mitja hora, tots els monuments grans de la ciutat van ser desapareixent sota les flames. A dos quarts de dues de la matinada cremava la Falla Benicarló, la guanyadora del primer premi. Es tancaven així les Falles del 2018.

L'IMPACTE ECONÒMIC

Amb uns índexs d'ocupació al voltant del 80%, la província de Castelló iniciava un pont festiu que tenia en les Falles un dels seus principals atractius per als visitants. Així, al llarg d'estos dies, els municipis de Borriana, Benicarló i la Vall d'Uixó, principalment, acaparen l'atenció d'un turisme que és, fonamentalment, de proximitat, però amb gran incidència pel que fa al transport de proximitat, l'hostaleria, l'ocupació temporal i, en molta menor mesura, pel que fa als allotjaments, en tractar-se d'una festa de caràcter local però amb un fort impacte en l'economia d'aquestes tres poblacions, amb una despesa total estimada de més de 6 milions d'euros.

ve de la p gina anterior

Malgrat aquest important flux de visitants que, en el cas de Borriana o Benicarló, fa que la seua població s'incrementa en quasi el 40% durant els actes centrals de la festa, la incidència en els allotjaments amb prou feines representa grans diferències amb altres ponts en temporada alta de vacances, segons assenyalen fonts municipals. «Més que l'impacte en el teixit econòmic de la localitat cal parlar de moviment de capital i despesa local», segons explica l'analista econòmic Enrique Domínguez, que sintetitza la incidència d'aquests festejos populars al propi territori on té lloc i la seua àrea d'influència comarcal, explica.

Per la pròpia naturalesa d'aquestes festes, l'hostaleria, el transport i el xicotet comerç componen els tres sectors més beneficiats de les Falles, que al llarg d'aquest pont va omplir restaurants, bars, cafeteries, multiplicant els desplaçaments interurbans i disparant els beneficis de tendes especialitzades en complements i vestuari, floristeries o perruqueries. En alguns d'aquests casos els beneficis que es trauen representen quasi una quarta part del negoci total de tot l'any, segons expliquen algunes d'aquests comerciants.

LES INCIDÈNCIES I L'ASSIGNATURA PENDENT

Segons les nostres autoritats les Falles han estat tranquil·les i positives, atés que el nivell d'incidències ha estat dins de l'habitual, a excepció dels incidents dels dos últims dies». En aquest sentit, el cap de la Policia Local ha detallat que «al llarg del dia 18 i 19 es van

cometre actes de vandalisme amb el trencament de retrovisors i llunes que van afectar un total de 36 vehicles».

La resta d'incidències la completen l'augment de casos d'alteració d'ordre públic (tres a les falles, vuit a bars i 27 pels carrers), la disminució del nombre de casos d'atencions a persones begudes pels carrers (33 enguany per 38 el 2017), 10 queixes de veïns pels nivells alts de música als casals, dos accidents de vehicles i desperfectes en set bústies.

Contrasta la posició oficial amb el fet que molta gent continua mostrant el seu malestar i enuig, pel nul control que es fa per part de la policia del llançament de petards fora dels horaris establerts. El comentari generalitzat és que Benicarló sembla el Far West on els petarderos campen al seu gust sense que ningú els controle. A més, altre aspecte molt negatiu que destaquen molts veïns del centre històric és com queden els carrers de malmesos i bruts, semblant rius d'orins. O com acaben farts d'enfrontar-se als incívics que deixen els seus portals fets un autèntic fàstic.

PROGRAMACIÓ TURÍSTICA PER SETMANA SANTA

text i foto AB

La cantant i compositora granadina Celia Mur, una de les veus més reputades del jazz actual, protagonitzarà el concert estel·lar que la Regidoria de Turisme ha organitzat amb motiu de la Setmana Santa. També s'ha programat una fira artesanal i d'oficis que s'instal·larà a la plaça de la Constitució del 29 de març a l'1 d'abril.

Benicarló viurà una intensa programació d'activitats culturals i religioses amb motiu de la Setmana Santa. La regidora de Turisme, Rosana Marzá, ha presentat les activitats que ha preparat la Regidoria per a aquestes dates i ha assegurat que «l'Ajuntament ha apostat decididament per la promoció de la Setmana Santa amb l'objectiu d'aconseguir la declaració de Festa d'Interés Turístic», un fet que suposaria una forta empenta a la promoció turística del municipi.

Independentment de les processons de Dijous Sant i Divendres Sant i la trencà de l'hora, organitzades per la Junta Local de Setmana Santa, l'Ajuntament col·laborarà en la representació d'una part de La Passió d'Ulldecona, que tindrà lloc a l'església de Sant Bartomeu el mateix Divendres Sant abans de la processó.

Paral·lelament, la Regidoria de Turisme ha previst una sèrie d'activitats complementàries que se centraran en la música i les activitats familiars. D'una banda, a la plaça de la Constitució s'instal·larà del 29 de març a l'1 d'abril un mercat artesanal i d'oficis que comptarà amb un racó infantil amb atraccions, jocs, contacontes i tallers per als més menuts.

A més, s'ha programat per al 31 de març a les 22.00 hores un concert a càrrec de la cantant i compositora granadina Celia Mur, que oferirà una mostra del seu repertori, eminentment jazzístic i de bossa nova. Les

entrades per al concert, que tindrà lloc a l'Auditori Pedro Mercader, costaran 5 euros i es poden adquirir a la Tourist Info de Benicarló.

La programació per a la Setmana Santa també inclou les activitats que s'organitzen des de la Regidoria de Cultura, com ara les exposicions del Mucbe, les visites al poblat iber del Puig de la Nau o l'Edifici Gòtic i els tallers i visites teatralitzades que s'han programat a partir del 3 d'abril.

Concurs de Fotografia

per il·lustrar el programa de les Festes Patronals

La Regidoria de Festes ha convocat el XXXIV Concurs de Fotografia Premi Festes Patronals Ciutat de Benicarló. La imatge guanyadora il·lustrarà la portada del programa de Festes i els treballs es podran presentar fins al 20 d'abril.

Un any més, la Regidoria de Festes ha publicat les bases del Concurs de Fotografia Premi Festes Patronals Ciutat de Benicarló per tal de triar la imatge del cartell i de la portada del programa de Festes. És obligada ser, com cada any, les Festes Patronals i s'admetran fotografies en blanc i negre i en qualsevol tècnica fotogràfica. Cada autor podrà presentar les fotografies que crega convenient, amb un format de 19,5x19,5 cm, sense muntar. El jurat tindrà en compte diversos criteris d'avaluació, com la qualitat, la perfecció tècnica i artística, l'originalitat o la creativitat. El concurs inclourà un premi de 300 euros i un accésit de 100 euros.

La data i mitjà de presentació de les obres és el dia 20 d'abril de 2018, fins a les 14.00 hores, al Registre General de l'Ajuntament.

EL CRIST DE LA MAR TORNA A SANT BARTOMEU

text NAT LIA SANZ fotos JES S MAESTRO

Benicarló va viure dijous passat una de les manifestacions més impressionants de religiositat popular. La processó de Pujada del Crist de la Mar va reunir de nou a més de deu mil persones que, acompanyades del seu ciri, van escortar la sagrada imatge. A Benicarló, és tradicional que es trasllade al Crist de la Mar des de la seua capella de la parròquia de Sant Pere, on se'l custodia al llarg de l'any, fins a la de Sant Bartolomé, en el centre de la població. Allí se li dedica una Novena que reuneix a destacats oradors al voltant de la seua figura.

La processó va arrancar amb la posta del sol acompanyada de bombos, que eren l'única banda sonora que acompanyava al Crist. El silenci imperava entre les files dels acompanyants, centrats en les seues oracions. I és que són molts els benicarlandos que ofereixen promeses al Crist de la Mar amb l'esperança que es complisquen les seues peticions. I una d'elles, precisament, és la d'oferir-li l'acompanyament en la processó. Des del moment en el qual la imatge del Sant Crist va tocar terra, portat per Cèsar Cataldo, la pesta va desaparèixer de tal forma que ja no va haver-hi cap nou afectat, ni defunció alguna dels que ja tenien la malaltia. I Benicarló, des d'aqueixa data, li rendeix culte.

CIRIS DEL CRIST SOLIDARIS

Benicarló acompanya el Diumenge de Ramos al Crist de la Mar en la tradicional processó que el portava de tornada a la seua parròquia. Ho farà una vegada finalitzada la Novena que en honor a la sagrada imatge es realitza en la parròquia de Sant Bartomeu. I els benicarlandos, processionaren amb enormes ciris, com és tradició. Enguany Mans Unides Benicarló arplegava els ciris sobrants en finalitzar l'acte i destinarà els beneficis del seu reciclatge a un projecte que permetrà escolaritzar a més de 300 xiquets de Chama, a Zàmbia. És el projecte en el qual enguany treballa l'agrupació local, que ja ha organitzat diversos actes per a recaptar fons.

El projecte se situa en un àrea rural a l'est de Zàmbia, a més de 300 quilòmetres de la ciutat més propera. Actualment, és una regió pobra amb poques activitats econòmiques. En ser un poble aïllat i allunyat manca d'infraestructures per a cobrir adequadament les necessitats bàsiques de la població, com a accés a l'aigua o falta de centres educatius i sanitaris.

Mitjançant la iniciativa solidària de Benicarló s'aconseguirà que 322 xiquets milloren i completen la seua formació en la zona. Els pares dels beneficiaris participaran en la proposta aportant materials de construcció, com a arena o pedres, la qual cosa suposarà un 7% del cost total de la construcció. Sent l'educació un dels pilars de desenvolupament de la regió, l'acció suposarà una millora en les condicions d'aquesta zona tan deprimida d'Àfrica.

A més, preveuen generar beneficis indirectes a més de 2.000 persones. El cost s'eleva a 25.703 euros i, al costat de les aules, instal·laran un magatzem i tres blocs amb quatre latrines. La recaptació també es destinarà a l'adquisició de mobiliari escolar.

DESEQUILIBRI DE PONENT

textJ.GUILLEM

Cada cop que bufa el vent de ponent se'm presenta, igual que una visita incòmoda, un malson repetitiu. Les ponentades em remouen les catacumbes de l'inconscient que, decidit a venjar l'oblit de forma salvatge, aflora una pulsio de forma recurrent. Em trobo aterrit en una entrevista d'una tele local i el periodista em fa aquella pregunta reincident que diu: "Et cedim els nostres micròfons per a que envies un missatge al poble de Benicarló i comarca. Què els vols dir?". Llavors, si la ponentada és lleu, em quedo en blanc davant l'audiència i no puc fer res més que mirar fixament la càmera, al temps que un verderol se'm despenja lentament pel forat esquerre del nas. Però els problemes grossos apareixen quan el vent esbufega de forma considerable. Eixos dies, quan la visita onírica obri la porta i la seqüència es projecta, després de la inevitable pregunta, la presumptuositat de voler evitar el tòpic em mou a buscar una resposta enginyosa i de la boca em surten negres serps, rates taronja i, al ritme d'un eructe esponjós, una gran vaca groga que em desperta udolant com si fora un llop ibèric enmig de la borsa de Nova York.

El psicoanalista que pago a preu de metge em diu, amb la serietat que es diuen les obvietats, que això no és més que el resultat d'un desarreglament mental i em diagnostica la síndrome del faller major, perquè quan era menut no vaig saber captar prou l'atenció de l'entorn afectiu més proper. Com a solució em recepta que presidisca una falla ostentament o, si això no és possible, que intente escriure tot el que puga i que els meus desequilibris els paguen els valents que s'atrevisquen a llegir-los.

PENSAMENT EN POLSADES

textSOFIA URC

Hi ha coses que no canvien. La forma quadrada del televisor, n'és una. Ara, són més fines, sí. Però, continuen sent quadrades: no són redones. Quan tenien aquell tub de rajos catòdics, pareixien una caixa; la tenien per «caixa boba». I és que, de televisor, no n'ha donat mai cap la terra i, quan va aparèixer, hi havia molta feina per al que servia l'aparell. Era i és un invent de fora, no funciona si no et donen una connexió que pagues, te l'has de comprar i s'ha instal·lat a les nostres vides adquirint un paper tirànic.

Encara que sembla mentida, el televisor forma part de la família de fa poc. Va arribar a la península l'any 1954. Per tant, hi ha molta gent que recorda quan la família no tenia televisor. Entre altres coses, perquè ací, l'any 1954, hi havia molta gent pobra i l'invent era car, cosa que el convertia en signe de distinció. Les coses no canvien.

Vege's tu, quines coses, l'any 1955 es produeix l'entrada d'ajudes americanes amb l'excusa d'ocupar un lloc geopolític com la península i un mercat com el d'un país amb: 3 anys en guerra per cop d'estat i 15 de dictadura militar. Segurament també, amb l'excusa d'informar, educar i culturitzar, monopolitza la nostra significació.

Com ara tothom en té (han arribat a regalar-los), allò important no és tenir un televisor sinó saber tot el que s'ha dit, comportar-se com si en forem part. Parlar del que diuen a la televisió, siga quin siga el canal, vestir com ho fan a la televisió, menjar, netejar-nos, fer les vacances, sentir...

En format anunci, sèrie, pel·lícula, show, documental, reportatge, fet real, espectacle esportiu o informatiu del terror, el que surt de la televisió ho decideix qui serveix la connexió i les seues indústries. D'aquesta manera, estem pagant per significar-nos sent i assumint com a veritat, tot allò que apareix a la televisió. Així, quasi ens colen la «cadena perpètua» amb allò del xiquet. I, si no eres televisor, no existeixes.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

textLA COLLA DE TAFANERS

El cor de les falles

No podia ser d'una altra manera. Acabades les falles, com ningú no ho farà, ens toca a nosaltres parlar del que tots veuen i fan vore que no (sobretot les autoritats i els representants de les agrupacions falleres). La setmana passada ja vam dir que açò de les falles, entre coets i alcohol, se n'eixia de mare i que era el caldo de cultiu dels comportaments més incívics. I efectivament s'han complit tots els pronòstics. Però tots! Només vos deixem com a mostra una foto de com estaven els carrers de Salines, Sant Jaume i Sant Blai de fastigosos entre pixarades, vòmits i alguna cagerada també, convertits en una autèntica claveguera a l'aire lliure. I el més al·lucinant és que la gent anava per damunt els pixats o pixava sobre pixat i els donava igual. Increïble és poc! I les nostres autoritats enganxant cartells per demanar "coneixement"! Doncs ja ens agradaria saber on tenen el seu mentre callen i miren cap a Peníscola. No, senyors, ja n'hi ha prou! Amb la seua permissivitat i menfotisme han deixat que el monstre siga cada vegada més gran i ara no hi ha ningú capaç d'aturar-lo. Tota la zona veïnal del nucli antic de Benicarló s'ha convertit en l'autèntica zona zero de la brutícia nocturna de falles, en la *cloaca maxima* construïda pels romans per drenar les seues aigües pudents de Roma. Aquella, almenys, acomplia un objectiu i va ser considerada motiu d'orgull pels monarques romans de l'època i, per això, l'historiador romà Dionís d'Halicarnàs (60 aC-10aC), la va qualificar "d'admirable, més del que poden descriure les paraules". Però ací, les paraules, les de l'alcalde, fetes en una piulada, per donar les gràcies a la Junta Local Fallera "pel bon ambient de festa i la vostra predisposició" podrien sonar més a fotesa, o ser llegides com una mena d'insult a tots els veïns del centre, que veuen com en aquestes dates, amb el permís del primer regidor de torn a l'alcaldia, tot i que siga només per uns dies, es deixa que aquells carrers esdevinguen la versió benicarlanda d'aquesta coneguda claveguera romana, però oberta als

quatre vents. I com l'alcalde hauria de comprendre a ningú li agrada que cada nit de "bon ambient" se li pixin, li bocen i caguen a la porta de casa. O sí?

Es pixin sobre els acords!

I per cert, si tanta predisposició mostra a treballar "colze a colze" amb el món faller, que ja ens pareix bé, el primer que hauria de fer perquè aquests comportaments no es produïren seria donar exemple. I com? Tan senzill com fent complir els acords amb els presidents fallers, que són ben clarets: a) cap falla portarà alcohol a la cavalcada del ninot, b) no es podrà traure begudes alcohòliques dels recintes fallers, c) no es podran llençar petards a tota hora, d) es respectarà la integritat dels llocs de descans dels veïns del voltant de la zona de la falla. A veure, si es fan bans, se signen protocols i acords per regular aquests aspectes i després et trobes que la gent telefona als municipals per denunciar violacions d'aquestes normes i es troba que els contesten una i cent vegades que l'ajuntament ha donat permís... aleshores ja és per a flipar gambes! Ah, i no esperes que aparega ningú a resoldre cap incident. Ni per casualitat. Si no et plantifiques a la porta i espantes els cafres a poalades d'aigua, ho tens més que clar que la ídem. Diuen els que han viatjat que el que es veu en el món faller d'ací no té parió en cap altra — perdoneu — per favor ciutat fallera.

Et in Arcadia habitamus

Això sí, també n'hi ha que tenen una vena artística única, se les pensen totes i entre porcada i porcada, planten autèntiques obres d'art urbà. Mireu la magnífica integració del que són les falles i l'ORA que podria dur per títol: Banyes a la zona blava, atés que la subsistència d'unes passa per la retallada de l'altra. Art del bo... sens dubte! Per cert, dins dels casals es podia fumar? És que val tot durant eixos dies? Ja, segurament deu ser una pregunta estúpida, ho assumim, però per continuar amb allò de les prohibicions que es passen per l'arc del triomf, ens va sorprendre veure com en algunes era bastant habitual trobar-se gent fumant. No-res, ni cas, dèries nostres!

ve de la p gina anterior

Monuments de segona mà?

Vinga, que aquesta setmana, els tafaners hem tirat pel cantó contrari —som així, què n'hem de fer, sempre fent amics, amb aquesta mena de monogràfic del que no haurien de ser les falles—, i ens hem trobat una c u r i o s a coincidència entre falles, o dit com cal, entre monuments fallers. Segurament deu ser la distància o

que els d'ací no passegen molt pel Cap i Casal, però ens va resultar curiós veure alguna cosa més que semblança entre alguna d'ací i alguna d'allà. Compte, a nosaltres que cada u les faça com vullga, però que no ens les venguen de primera mà. I com una imatge val més que mil paraules, vosaltres mateix decidiu si és així mirant la foto que us posen ací al costat. Tenim raó? En fi, suposem que deu ser per estalviar en motles o en el disseny. Tot i que avui dia, amb això del disseny per ordinador i amb una talladora en 3D, quasi surten les peces fetes. De tota manera, tenint en compte que era la guanyadora d'ací... s'ho haurien pogut fer mirar una mica, no? En fi, coses de falles... que dirien alguns.

Si ho fas bé, també agrada, home!

Això és com la mania que tenen alguns d'inventar-se paraules per a nomenar l'acte de cremar les falles. Ni «quemada», ni «cremà». En castellà seria la «quema» i

Siente Benicarló

44 min · 🌐

Da comienzo, la quemada de las Fallas Grandes de #Benicarló.

Os traemos la quemada de la Falla El Caduf desde las alturas 🌟👉

en valencià la «crema», com diem la «crida» de falles i la «compra» o la «venda» d'un producte. Els de "Siente Benicarló" anunciaven així que es pegava foc a la falla El Caduf. Una llàstima quan es tracta de professionals dels mitjans de comunicació... Bé, a no ser que pel fred que fonia estigueren pensant amb la "queimada" gallega per veure si els passava la gelor. Tot i que amb un bon cremadet també hagueren anat servits.

Xaro Miralles ha compartido la publicación de Junta Local Fallera De Benicarló.

28 min · 🌐

Gràcies Junta Local Fallera de Benicarló pel vostre treball, pel bon ambient de festa i per la vostra predisposició sempre a treballar colze a colze amb l'Ajuntament i amb el regidor de festes i fallde Añóe Añó. Tots junts molen més, Fede Guimera Ballester.

The dream is over

I anem tancant aquesta secció avui monogràfica, que ja n'hem tingut prou de falles i ara toca tornar a la dura realitat... de netejar tot el que no es veu. Que no és poc! Des d'ací donem el nostre ànim a tota aquesta gent de la neteja que dia rere dia ens han deixat, dins de les seues possibilitats cada matí un poble ben endreçat, i mireu que els ho han posat ben difícil en alguns llocs amb tanta porcada nocturna. Va per aquesta gent la nostra més afectuosa consideració. I per als nostres governants, una dita ben coneguda: No és més net qui més neteja, sinó qui menys embruta. Per molt que ens posen cartells de «coneixement», en falles, vist el que hem vist, cal alguna cosa més... a banda de defugir responsabilitats i pintar-nos-ho tot de color de rosa!

Mon Nirvi

Lo de los petardos fuera de horario es algo que me supera. Imposible ver una sola falla sin que te tiren petardos ...es normal???

1 d Me gusta Responder

5

Maria Jose

Això que dius...

Isaac

en la falla Benicarlo tiraron una traca a las 5 de la mañana...no es nada normal lo que pasa en este pueblo.....

1 d Me gusta Responder

4

Maricarmen

Nad...

Jose

, vas a valencia y es dif...

Isaac

segun tengo entendido hay un horario para los petardos.....

1 d Me gusta Responder

1

Ver 5 respuestas anteriores

LONDRES EN QUATRE DIES

text i fotos NATÀLIA SANZ

PRIMER DIA

Comencem la visita a Londres en Trafalgar Square, una de les places més conegudes i concorregudes de Londres. En ella es troba la National Gallery, un dels museus més importants del Regne Unit, que recorre la Història de l'Art en totes les seues etapes. Importants obres d'art es custodien ací, per la qual cosa és una de les visites ineludibles. Cal recordar que a Londres, tots els museus públics són gratuïts.

Una vegada finalitzada la visita, prenem el metre, connexió línia negra direcció edware o High, fins a Tottenham. Allí fem la connexió amb la línia roja direcció epling, per a baixar en Saint Paul. Visita a la Catedral de Sant Pau, situada al costat de l'estació de metro St Paul's, on podreu visitar la cripta i pujar a la cúpula. (pase familiar per a dos adults i dos xiquets, 51, 5 euros. Adults, 21 euros).

Prenem després el metre LINEA ROJA ADREÇA EALING, BAIXAR EN HOLDBORN, LÍNIA BLAVA MARÍ DIRECCION HEALTHROW, fins a Knightsbridge arribareu a Harrods, els grans magatzems per excel·lència de Londres.

SEGON DIA

Començarem el dia a la Torre de Londres.

Després creuarem Tower Bridge per a arribar a la riba sud del Tàmesi. A mà dreta es troba l'Ajuntament de Londres i, una mica més endavant, l'impressionant buc de guerra HMS Belfast.

Arribant fins a l'estació de London Bridge prendre el metre línia negra, direcció edware o High fins a Camden Town per a conèixer un dels barris més peculiars i amb caràcter de Londres.

Prenent de nou el metre ESTACIÓ CAMDEN línia negra direcció Kennington fins a Goodge Street arribareu fins al Museu Britànic. Allí teniu pràcticament per a tot el dia.

A prop està el Museu Soane, un encantador edifici que us deixarà bocabadats.

TERCER DIA

Avui és un bon dia per a conèixer el Palau de Buckingham. Arribareu baixant en les parades de metro de Victoria, Green Park i Hyde Park Corner. Només es permeten les visites a l'interior del palau durant unes poques setmanes a l'any, compreses entre finals de juliol i principis de setembre. Existeixen dos tipus d'entrada diferents: una de les modalitats permet visitar els Salons d'Estat i l'altra inclou a més les Cotxeres Reals i la Galeria de la Reina. Per a veure la cerimònia del Canvi de Guàrdia, (que es fa durant tot l'any) assegurar-vos

Els Viatges de Natalieta

amb antelació que aqueix dia hi ha canvi de guàrdia.

Després del Canvi de Guàrdia, creuant St James's Park, arribareu fins a l'Abadia de Westminster.

Eixint de l'abadia i avançant cap al riu us trobareu amb els principals símbols de la ciutat, el Big Ben i el Palau de Westminster.

Creuant el Pont de Westminster arribareu a la noria London Eye, des d'on s'obtenen les millors vistes de Londres.

PRENDRE METRE LÍNIA GROGA (EADWARE) O VERDA (EALING), DES DE WESTMINSTER, BAIXAR EN SOTH KENINGSTON.

El Museu de Ciències Naturals és sorprenent, sobretot si aneu amb xiquets. Interessant exposició permanent sobre la carrera espacial.

Davant està el Victoria and Albert Museum, que suposa un deliciós passeig per les arts decoratives. I també en el mateix carrer, trobem el Museu d'Història Natural, que conserva esquelets de grans dinosaures molt impactants.

QUART DIA

I ja està bé de museus. Avui dedicarem el dia a les compres, recorrent mercats ambulants de carrer i grans carrers comercials.

Per a visitar Portobello Road, en Notting Hill, prendre línia roja direcció ealing, baixar en Notting Hill gate. El popular mercat de Portobello Road, en el famós barri de Notting Hill, ofereix una gran varietat d'articles, entre els quals destaquen productes d'artesanía o antiguitats, com a mobles i rellotges.

ve de la p gina anterior

Prendre de nou la Línia roja de metre i baixar a Oxford Circus. Entrarem a Oxford Street, el carrer comercial més famosa de Londres. Ací podràs perdre't en els grans magatzems de Selfridges o en el Primark més gran de Londres. Seguim caminant fins a arribar a un altre carrer comercial molt famos de Londres: Regent Street. En aquesta carrer és obligatori entrar a Hamleys, la jugueteria més famosa de Londres. A més passareu per nombroses tendes de moda i la tenda d'Apple.

Des de Regent Street ens desviem una mica per a entrar al Soho Londinenc i veure una zona meravellosa que molts turistes per desgràcia no veuen: Carnaby Street una zona per als vianants del Soho Londinenc que no et pots perdre si vas a visitar Londres.

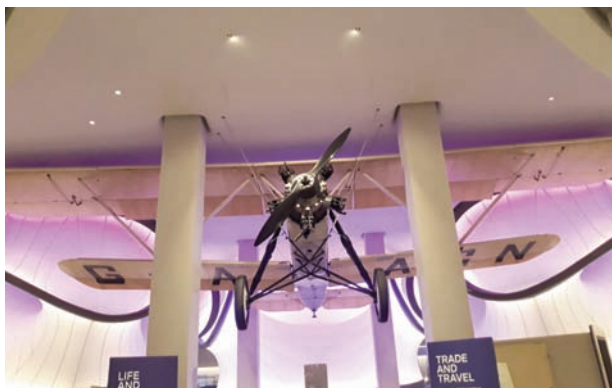
Seguim fins a la famosa plaça de pantalles i l'estàtua d'Eros de Londres, Piccadilly Circus, i des d'ací tornem a entrar en el Soho Londinenc per a fer una xicoteta ruta pels seus carrers i Chinatown.

Si voleu, podeu eixir-vos una mica de la ruta que hem suggerit per a veure una mica més del Soho de Londres, ja que hi ha molt a veure.

Arribem finalment a Leicester Square, la plaça en la qual on tenen lloc les estrenes de cinema a Londres, així que igual et xoques amb algun famós quan passes per ací! En Leicester Square no pots perdre't les tendes de M&Ms i Lego (la tenda de Lego més gran del món!).

Seguim caminant per a arribar a la màgica plaça de Covent Garden, un dels nostres llocs preferits de Londres. Sens dubte que t'encantarà. Ací trobaràs també el museu de transport de Londres.

Per la zona de Leicester Square i Covent Garden estan situats la majoria dels teatres de Londres, per la qual cosa sempre podeu anar a veure un dels millors musicals de Londres per acabar la vostra visita a Londres.

ENTREVISTA A ANDREU ESCRIVÀ

Llibres

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

foto PRATS I CAMPS

Andreu Escrivà és llicenciat en Ciències Ambientals i doctor en Biodiversitat. Actualment treballa de tècnic en projectes ambientals en la Fundació Observatori del Canvi Climàtic de l'Ajuntament de València. És divulgador ambiental especialitzat en canvi climàtic. Col·labora en diversos mitjans com Saó, À punt ràdio o Mètode. Fa uns mesos va publicar *Encara no és tard. Claus per a entendre i aturar el canvi climàtic* (Edicions Bromera). Sobre el contingut d'aquest llibre i altres qüestions ambientals van mantenir amb ell aquesta conversa.

Un dels reptes que et plantejes a l'escriure el llibre és explicar què és el canvi climàtic, ja que sovint la gent ho confon amb fets anecdòtics com el forat d'ozó o el desastre nuclear de Txernòbil.

Això és una preocupació que jo tenia. Em vaig adonar que explicar el canvi climàtic és alguna cosa més que parlar de dades, cal connectar-ho amb la vida quotidiana. Hi ha una manca de cultura científica i de cultura del canvi climàtic en la societat actual. Hi ha una sèrie de fenòmens; la pluja àcida, Txernòbil, la capa d'ozó, el canvi climàtic que també es confon amb l'escalfament global, que és més o menys el mateix, però cal diferenciar-ho. Al final la gent té una mena de còctel al cap que no li permet diferenciar les coses, i per tant no li permet adoptar solucions i acaba deixant-ho tot en una mena de calaix mental. És com quan diem que estem a punt de solucionar alguna cosa. Ara, per exemple, es parla menys de la pluja àcida, o del forat de la capa d'ozó i pensem que la resta de problemes que anaven en aquest calaix també estan solucionats. Jo trobe que cal fer un esforç pedagògic per part dels divulgadors, de les institucions, els mitjans de comunicació i les universitats per a explicar realment a què ens estem enfrontant.

Una de les preguntes que formules en el llibre és si realment podem canviar alguna cosa a nivell individual. Podem?

Podem. Tant en el llibre, com en les xerrades que faig, estic tractant d'elaborar un discurs. Com combinar la realitat de que no tot es canvia a nivell individual, amb la realitat de que l'acció individual és absolutament necessària i imprescindible per a canviar les coses. Si només ens fixem a nivell

individual i canviem hàbits de consum o les bombetes de casa, o separem el plàstic i el paper o anem en bicicleta, evidentment estem canviant coses, estem disminuint la nostra petjada ecològica, i estem contribuint a no augmentar el canvi climàtic. Però hi ha una sèrie de decisions que no estan en l'esfera individual sinó en la institucional o empresarial, i que nosaltres podem empenyar-les, o condicionar-les mitjançant el vot, la compra o l'acció ciutadana. Abans que consumidors som ciutadans.

Un dels grans problemes, i això s'ha estudiat en psicologia, és que la típica persona superconscienciada, que a casa ho té tot estupendament, és menys exigent amb els poders públics. Com que ella ja ho fa bé s'oblida d'exigir certes coses als ajuntaments o a les empreses.

És complicat però cal saber combinar les dues coses. I és el que tracte de fer en el llibre, no donar un llistat de deures, que això també és molt pesat, sinó donar les ferramentes per a que cadascú s'invente tot allò que pot canviar.

Segons el Panel Intergovernamental del Canvi Climàtic (IPCC), sembla que no hi ha dubtes que el canvi climàtic, des de la segona meitat del segle XX fins ara, té l'ésser humà com a principal culpable.

Sí, això és una realitat absolutament contrastada, no hi ha debat. La ciència és molt bonica perquè t'obliga a replantejar-te constantment, la ciència no és dogmàtica. I dic que no hi ha debat perquè tenim una sèrie de dades experimentals absolutament aborronadora. I no només això, sinó que tenim models climàtics que expliquen perfectament i

ve de la p gina anterior

corroboren aquestes dades. La temperatura ha pujat aproximadament 0'8° en el segle XX. No es pot explicar aquest augment si no incloem els éssers humans en l'equació, no hi ha forma, ni amb el sol, ni amb els volcans, ni amb els incendis. Necessitem incorporar l'ésser humà per a explicar que ha passat ací i això és una cosa que més del 97% dels científics que treballen sobre el clima ho tenen absolutament clar. A partir d'ací hi ha que dir-lo a la gent, perquè també s'ha comprovat que quan la gent sap que hi ha un consens científic molt alt sobre el tema, pensa que això és important. Per il·lustrar-lo, en Estats Units és molt curiós que un 70% de la ciutadania pensa que hi ha canvi climàtic i que està passant ja, i hi ha un 30% , que creuen que ells ho tenen molt clar però els científics no. Això passa perquè s'estranyen que de vegades uns diuen que sí i uns altres diuen que no. Però la proporció és de 97% que diuen que sí, i un 3% que diuen que no. Aquests que diuen que no de vegades estan a sou d'empreses com algunes petrolieres. Als EE.UU. s'han creat molts instituts per a donar-los cobertura i per a crear literatura científica de molt baixa qualitat. Però el 2007 és el punt d'inflexió, i en 2015 a París, clarament hi ha un acord unànime internacional en el qual no hi cap dubte, i ara cal vore fins a quin punt tenim aquest escalfament i fins a quin punt podem aturar-lo.

Amb totes les crítiques que se li puguen fer consideres positiva la Conferència sobre Canvi Climàtic de París.

En això sóc molt pragmàtic. El que el cos em demana, és criticar una sèrie de coses; l'acord és massa laxa, fica molts pocs diners per a països en desenvolupament, no té accions punitives per als països que se'n passen...però a la vegada, és la millor ferramenta que tenim per a lluitar contra el canvi climàtic. És un marc, és un acord de mínims. El país que vullga anar més ràpid que el que marca l'acord ningú li ho impedeix, és més, probablement tindrà beneficis en el mercat de compra de carboni. Crec que és honest criticar o sentir-se una mica decebut amb el que ha suposat l'acord de París, en algun punt concret i és normal, perquè els acords són acords i no tot el món queda satisfet, però a la vegada crec que hem de saber valorar el que significa. Fa deu anys estàvem batallant que si el canvi climàtic era de veres o era mentida, i de sobte

tenim que l'acord internacional més nombrós, que més països han signat en tota la història és un de canvi climàtic. Crec que tenim una sèrie de forteses que cal saber aprofitar i pense que hem arribat a un punt que criticant-lo de forma pública i ostentosa, l'únic que estem aconseguint, és debilitar-lo i no ens podem permetre debilitar la millor ferramenta que tenim en aquest moment.

El mar és el gran oblidat del canvi climàtic. Escrivies, no fa molt, un article en que deies que ja ha nascut la persona que pot donar-se l'últim bany en les nostres platges. Tant greu és el problema?

És molt greu. Vaig tenir la sort de fer un estudi sobre bassals i rius del Baix Maestrat. Vaig estar en Aiguadoliva agafant mostres de bitxets i vaig estar també en el Sénia. Es veu molt clarament el que passa quan canvien les condicions. En el Sénia concretament, hi havia una barrera i quan el mar la podia trencar, la biodiversitat baixava moltíssim. Això pot ser el besllum del futur, el vore que si el mar puja un metre o dos, cosa que és factible d'ací a final de segle, i ja hi ha gent que viurà fins a final de segle, hi haurà una sèrie de platges, que no les voran, o que si les veuen seran molt diferents. Ja hi ha una platja en la qual jo ja no em puc banyar, que és la d'Almenara, en la qual tinc una foto de xicotet, és una platja de còdols, però que ara mateixa té pedra d'escullera i fica prohibit banyar-se. A mi ja m'han furat aquest paisatge. Quan dic que del mar ens oblidem, ens oblidem a tots els nivells, de plàstics, de biodiversitat, de temperatura, de productivitat, de tot. A més el nostre país és un país costaner ple de platges, que ens les hem de repensar, hem de començar a traure fotos com si d'ací a vint o trenta anys no estigueren. Les nostres platges són molt estretes, molt d'arena i si puja el mar cinquanta centímetres igual hem d'acomodar-nos. Com tots sabem en un municipi costaner una platja és molt important, a nivell d'economia, de turisme i per suposat de paisatge i de memòria.

El relat sobre el canvi climàtic creus que no ha estat l'adequat i proposes comunicar-lo millor a la gent perquè siga més efectiu. Ens pots posar algun exemple?

Jo en compte de parlar de l'ós polar, que és la imatge quan es parla del canvi climàtic, parle de la gamba roja de Dénia. De la gamba roja ja hi ha

ve de la p gina anterior

estudis de la Universitat de les Illes Balears que parlen de com patirà pel canvi climàtic. L'última vegada que vaig estar a Dénia, ja no hi havia gamba roja de primera. Les clòtxines en el Delta de l'Ebre i en la badia de València estant tenint problemes. Són coses que ens afecten molt i ens toquen més de prop que l'ós polar. Al final hem pensat massa en un relat ecologista. Jo em considere ecologista, però s'ha fet un relat molt global, l'Amazones, la Patagònia, l'ós polar, els pingüins...ho hem emmarcat en una forma en què la gent no s'ha sentit inclosa. Cal començar a dir que el canvi climàtic suposa anar a l'ambulatori més sovint, o que puja la factura de la llum, perquè ara estem en sequera, la hidroelèctrica no tira tant i aleshores hem d'importar carbó i hi ha que posar les turbines a funcionar i això contribueix més al canvi climàtic. Després hi ha que comprar compensacions. Espanya s'ha gastat 800.000 milions d'euros i que els nostres lectors pensen que amb aquesta quantitat es poden fer moltes coses més que pagar compensacions per emissions de gasos d'efecte hivernacle. Cal portar-lo al dia a dia, pensem que a qui li agrada anar en bicicleta o córrer, igual hi ha un futur no molt llunyà en el qual li prohibeixen fer això en determinats dies o determinades hores, ja no avisos com fan ara, sinó dir, no podeu eixir al carrer perquè hi ha unes condicions brutals.

El títol del llibre *Encara no és tard* i la seua lectura ens fan vore que encara estàs esperançat en què és possible aturar el canvi climàtic. En què bases aquesta esperança?

És una pregunta que em fan molt sovint. El llibre

encara no té un any, però en aquest últim any han passat moltes coses. Al Estats Units ha guanyat Trump i altres notícies poc esperançadores. Quan jo dic que encara no és tard, el que no dic és que es pugui revertir el canvi climàtic, tornar a la temperatura de 1900 no és possible. El que podem fer, que encara és realista i tècnicament possible, en un període limitat, tres, cinc o deu anys com a molt, és alentir al màxim el canvi climàtic, evitar la pujada de temperatura de forma dràstica per a donar-nos temps a adaptar-nos. És a dir, que aquestes platges que desapareixen, no desapareguin en cent anys, sinó en dos-cents, cinc-cents o mil. Ja sé que semblen xifres molt exagerades, però en vint anys podem tenir l'agricultura completament canviada. Perquè un dels problemes del canvi climàtic és la rapidesa, de canvis climàtics sempre n'hi hagut, sense que hi hagen estat les persones pel mig, només cal recordar els famosos mamuts. Però ara la cosa va de nosaltres, no del planeta, i sobretot cal tenir en compte que aquest és el canvi climàtic més ràpid que hi ha hagut en la història. I això implica que ni nosaltres, ni els ecosistemes que ens acompanyen siguem capaços d'adaptar-nos.

Per al que no és tard, és per a frenar aquesta contribució que estem fent, canviar de direcció, i mentre canviem, anar adaptant-nos a aquestes noves realitats, perquè el mar pujarà, la previsió mínima del Panel Intergovernamental del Canvi Climàtic és de mig metre d'ací a finals de segle. Hem de fer que només puge aquest mig metre, i no dos metres i adaptar les estructures; les platges, l'economia, la salut...i per a això encara estem a temps, si ens fem ja. És com quan de matí et sona el despertador per anar al treball i dius cinc minuts més. Aquesta és l'última vegada que tenim cinc minuts més, no és tard, però se'ns fa tard.

text PATRICI GIL

Racó poètic

CARABASSA

Eixe dia no tocava,
No acabarem al llit,
No aparegué el que buscava,
Eixe dia era cosa de dits.

Quan costeruda l'espera,
Emocions per la pell,
Tot plegat una quimera,
Replegaré el mantell.

Senzillament un trasbals,
Una carabassa ben plantada,
No sonaren flabiols i tabals,
Eixa nit jo en mi i la flassada.

Escapso les cartes,
Son esquives a la sort,
Més que flors són escardes,
Avui els Déus van torts.

Un fanal sense llum,
Me la imagine nua,
Cresol, espelma sense fum,
Perfilada, rodona sota la lluna.

La nit es fa llarga,
Eterna en el infinit,
Eixa nit, fou llarga,
Tot plegat, cosa de dits.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

A vore, quantes vegades els he de dir que vostés no són una empresa per posar fotografies espectaculars? Vaja, crec que ni espectaculars; amb el sempre enginyós muntatge del maquetador de la portada i amb les cutrefotos que solen acompanyar els comentaris dels tafaners n'hi hauria d'haver més que suficient. Però no, tornen i tornen com els peixos de la nadala. Que no ho saben que qui vol trobar-se immortalitzat a la premsa es compra unes altres publicacions visualment més atractives? Per tant, tanta falla i tanta llet no haurien de tindre cabuda a La Veu, si més no des del punt de vista «gràfic».

Trobo, i ho dic sincerament, que massa falles. Un treball molt ben fet per part dels seus col·laboradors, sí, amb les darreres notícies i fins i tot amb el llistat de guanyaors i perdeors, però ho trobo un excés. Els passa a vostés i a tots els mitjans, compte. Quan ve una festa, siga la que es vulga, allà va. És la societat que hem estat capaços de construir, en què el ritme vital de la nostra existència el marquen les festes en general. I en general també, com més alcohol i més disbauxa, millor és la festa. No sé qui falla (ah, no és cap acudit dolent!), però no només el nostre jovent sinó també la gent d'una edat dediquen un entusiasme i unes hores importants de les seues vides a organitzar saraus diversos i a disfressar-se del que siga: torrentí per a l'ofrena, de nóvio per a la presentació de la dama d'una penya o de perrito volador per a la cavalcada del ninot. Sé que sóc un amargat, però estic segur que si d'aquest temps els afectats -m'hi incloc, per descomptat- en dedicàrem una petita proporció a allò que podríem anomenar «causes nobles» igual ens en xalaríem i potser el món anara una miqueta millor. En resum, sí, un amargat, un renegat i un mal benicarlando.

Un toc d'atenció als tafaners i també al personatget aqueix de Vicent T. Peris. La llibertat d'expressió hauria d'estar prohibida en els casos en què es caiga en la vulgaritat. L'escatologia ocupa una part important dels seus escrits; és allò de l'humor del «caca, culo, pedo, pis». No seran mai una revista seriosa. Ni ganes, veritat?

La seua col·laboradora Sofia Urc, després d'haver fet la vaga feminista mundial (plas, plas; vostés no van ni platejar-s'ho) ens parla d'aqueixa doble personalitat (bipolaritat?) que sacseja els esperits de molts benicarlandos. Aquells que són fallers i s'identifiquen amb la festa llarga i la despesa també llarga i aquells mateixos que acudeixen a la processó del Santo Cristo, símbol de la humilitat i senzillesa de la personalitat d'un

poble. Donya Sofia parla d'aquesta mena de contradicció però no diu res de «lo que nos une». Efectivament, «lo que nos une» és una bandera i un sentiment de nació pel qual tant fallers en general com penitents sortirien junts al carrer: España. Y nada más.

L'article de Joan Heras sobre el 8 de març l'haurien de posar de lectura obligatòria a totes les escoles i instituts del poble. Una reflexió malgrat tot optimista sobre la situació que viuen les dones arreu. Jo no en sóc gens, d'optimista. Encara que es llegira aquest text a les escoles i instituts, encara que es llegira a totes les cases del món, tot seguiria igual aproximadament. Mentre a la televisió triomfen programes com MHYV, mentre el regueton siga la música favorita de moltes dones, mentre moltes de les influencers que es deixen vore a través de les xarxes social facen aquest paper de senyoretetes idiotes i fent el paper de senyoretetes idiotes es guanyen bé la vida, mentre passen coses com aquestes, no hi ha res a pelar. Seguirem però.

Ja acabo. Oportuníssim el poema de Patrici Gil dedicat al déu del mam, que ha sigut no diré el déu però sí el rei d'aquestes darreres nits de molts benicarlandos y forasteros que nos han visitado.

FALLES?

text VICENT T. PERIS

Ací seguim tots a les Maldives. La mamella –mai millor dit- de la Margot sembla que no s’acaba mai i s’ha de reconèixer que a treballadora no la guanya ningú. Sense anar més lluny, divendres passat ens va deixar tots sols i se’n va anar a passar un cap de setmana a Colombo amb un potentat empresari que va conèixer a la platja. Es veu que estava passant un parell de setmanes de vacances amb la seua família i els va posar l’excusa que havia de fer unes gestions a la capital de Ceilan –actualment Sri Lanka- a les quals es decidia tot el benestar i la vida dilapidada de la seua prole. En tornat la Margot ens va mostrar el fruit de la seua escapada de negocis. “Indios más guenegosos que fallegos”, va dir en arribar. Així és que ací estem, veient com passa la vida i lo bé que es viu quan tires mà a la butxaca i sempre hi ha algun bitllet. No els parlaré de les coses que hi ha ací perquè no soc un periodista de viatges, i sempre hi ha algú que d’això en sap més que jo.

Si volen que els diga la veritat, no he trobat gens a faltar la meua festa favorita, les falles de Benicarló. Quan un coneix l’absoluta tranquil·litat, no enyora el soroll. Ningú ha vingut a despertar-me a les set del matí amb coets, ningú m’ha tirat lo seu cubalibre per damunt, no hem hagut de pixar pel carrer, no hem agafat caguetes per menjar-nos l’entrepà de llonganisses massa cru ni ens hem indignat veient la qualitat de les falles d’enguany. Però ben aviat tot plegat s’acaba i, quan vostès estiguen llegint aquestes línies, ja haurem arribat a casa. La veritat és que ho hem passat molt bé, hem conegut a molta gent gràcies al caràcter extravertit de la Margot i hem menjat com emperadors romans.

Hem rebut notícies del poble? Per suposat que sí. Hem sabut que la mama i lo seu amic han anat tots els dies al novenari i s’han trobat que se sentien més els petards que les homilies dels predicadors convidats. També sé que l’amic de la mama va sortir varies vegades al carrer per tal de convèncer els xiquets que deixaren de molestar, que s’estava celebrant un acte ten religiós com benicarlando. Les respostes que va rebre per part dels xiquets van ser uns qualificatius prou inapropiats cap a la seua mare, com convidar-lo sense mirament a abandonar lo poble si no li agradava allò que veia. Tot això acompanyar de la aquiescència dels pares que es miraven els seus fills amb una gens dissimulada admiració. Llavors, el meu segon pare adoptiu –el puc nomenar així?- se’n tornava cap a dins, s’asseia al banc amb la mama i intentava seguir el novenari davant les mirades de suport i resignació de la resta dels fidels.

QUIERODIEUJOS.COM

Encara no sé què farem quan arribarem. De moment ens instal·larem a casa i els explicarem als seus propietaris la nova situació, amb la Margot com a principal patrocinadora de les nostres vides. Haurem de parlar.

Ara em centraré en la meua afició pels bombos i per sortir disfressat de caputxí. Efectivament, no soc de cap confraria ni germandat, però tinc un parell de vestes i sempre me colo a les processons. També m’agrada molt trencar l’hora, acte al que participo molt activament amb una vesta que em poso i que, com hi ha tants de grups, ningú no em diu res i passo desapercebut.

Pel que fa a l’assumpte que dona raó de ser a aquesta secció, els diré que, com ja els vaig anticipar la setmana passada, aquest diumenge falles no ha hagut partits en l’àmbit de la federació valenciana de futbol. Aquest proper diumenge, a partir de les quatre i quart ens la juguem davant el Club La Vall, últim classificat de la categoria i que no tinc cap dubte que no ens posarà les coses fàcils. Si mirem els seus resultats, ha perdut molts de partits per la mínima, i això és una cosa a tindre molt em compte. Esperem que no ens passe com en temporades anteriors, que els equips en teoria més fluixets ens plantaven cara i, fins i tot, tenien la gosadia de guanyar-nos partits.

Així és que a guanyar com siga, que la part baixa de la classificació ja s’està començant a apretar massa, i nosaltres no hauríem d’estar per eixa zona.

CONTACTA AMB “LA VEU DE BENICARLÓ” *twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com*

BENICARLÓ ES PREPARA PER A LA CURSA 10K DEL 8 D'ABRIL

text AB foto VICENT FERRER

La Regidoria d'Esports i el Club d'Atletisme Baix Maestrat han iniciat els preparatius per a l'organització de la cursa 10k que es disputarà pels carrers de la ciutat el proper 8 d'abril. La principal novetat de la cursa serà el canvi en el recorregut, que passarà pel centre i per la zona marítima.

El proper 8 d'abril tindrà lloc a Benicarló la quarta edició de la cursa 10k, emmarcada dins del Circuit de Curses Populares que la Regidoria d'Esports va posar en marxa fa tres anys amb l'objectiu d'obrir la pràctica de l'esport a tota la ciutadania. La cursa tindrà un recorregut urbà, amb sortida i arribada a les pistes d'atletisme, per tal de facilitar la logística als esportistes que hi participaran i també per poder organitzar millor l'entrega de trofeus. Com en els anys anteriors, hi haurà quatre categories: sub23, sènior (fins a 39 anys), veterà A (de 40 a 49 anys) i veterà B (a partir de 50 anys).

El regidor d'Esports, Carlos Flos, i el president del Club d'Atletisme Baix Maestrat, Gerardo Serrat, han presentat les principals novetats de la cursa, que enguany se centren en el canvi de recorregut. «Fins ara -ha explicat el regidor-, plantejàvem dos voltes a un circuit urbà i enguany, per allò de donar-li un nou al·licient a la prova, hem marcat un circuit que passa pel centre de Benicarló i que recorre també la zona del port i del passeig». «A més -ha recordat Carlos Flos, hem previst, com ja vam fer l'any passat, un premi especial per a aquells corredors que superen el rècord

actual de la prova, que està en 32 minuts i 59 segons en categoria masculina i 37 minuts i 46 segons en categoria femenina». A més, hi haurà sorteig de regals per a aquells que participen amb la samarreta oficial de la prova i una sessió de cubbá en acabar la cursa.

Carlos Flos ha destacat que amb les novetats d'enguany «hem volgut donar-li un valor afegit a la cursa i incorporar nous al·licients per als atletes». «Cuidar i mimar els esportistes és un dels nostres màxims objectius», ha remarcat el regidor, que ha assenyalat també que «la cursa, per les dates en què se situa, busca no només el públic de les nostres comarques més properes, sinó també els turistes als qui els agrada l'esport i que venen a passar les vacances de Setmana Santa a casa nostra».

Per la seua banda, Gerardo Serrat ha fet una crida a la participació i ha recordat que ja són més de 100 els atletes que s'han inscrit a la prova. «Aquestes xifres quan encara falten tres setmanes per a la cursa -ha dit Serrat-, ens auguren una alta participació».

Tant el regidor com el president del Club d'Atletisme han volgut agrair el treball de tota la gent que participarà en l'organització de la prova, especialment dels més de 80 voluntaris que hi col·laboraran, i han animat als corredors a inscriure's el més prompte possible per tal de facilitar al màxim l'organització de la prova.

Les inscripcions poden realitzar-se via online a través del web hj-crono.es o via presencial a Evasión Esports, Piscina Municipal o Decathlon Vinaròs.

BÀSQUET: EL BENICARLÓ TANCA LA PRIMERA FASE DE LA Lliga AMB UNA VICTÒRIA DAVANT EL PETRAHER DE VALÈNCIA I FINALITZA TERCER

text AB foto VICENT FERRER

77 BENICARLÓ: Richards (1), Dordevic, Salvador (10), Kinoshita (8), Andreu (6); cinc inicial; Resne (15), Nelson /4, Ernest (7), Avila, Martínez (7), Ioseliani (1) i París.

57 PETRAHER: Valero (19), Lorente, Oteo (2), Bernabéu (8), Kojname (2); cinc inicial; Sirera (10), Server (10), Palencia (4) i Burdeos (2).

ÀRBITRES: Portalés (Castelló) y Falcó (València). Van assenyalar 17 personals als locals i 23 més 2 tècniques als visitants.

PARCIALS: 16-13, 9-22, 26-8 i 26-14

INCIDÈNCIES: Partit disputat aquest migdia en el Pavelló Municipal, davant uns 400 espectadors.

El Club Bàsquet Benicarló, amb la seua victòria davant el Petraher de València, ha finalitzat la primera part de la lliga en tercera posició, per la qual cosa disputarà la fase d'ascens a la Lliga Espanyola de Bàsquet davant tres equips de l'altre grup.

El partit va començar bé per als benicarlandos, davant un rival molt compensat, amb un dels millors pivots de la categoria, Valero, que va buscar sempre amb paciència el moment de llançar a cistella. La seua bona defensa va fer que els primers punts benicarlandos foren després de dos triples. Al final del primer quart tres punts a dalt.

El pitjor estava per arribar, doncs després del minut de descans es va iniciar el segon quart, potser el pitjor que se li ha vist a l'equip en tota la temporada, amb moltes errades en atac, mentre que els valencians, seguint amb la seua tònica, van seguir buscant el millor moment per a llançar a cistella, la qual cosa va propiciar que guanyaren el quart amb 13 punts de diferència, per a arribar al descans amb 25-35.

És clar que el pas per vestir els va anar molt bé als locals, perquè el tercer quart, amb el seu joc, van fer desaparèixer de la pista el rival, el joc va ser més precís, es va ajustar en defensa i l'afició va començar gaudir del bon joc, traient 18 punts d'avantatge. I en l'últim quart l'equip va mantenir el ritme de joc i va seguir incrementant l'avantatge fins als 20 aconseguits al final, amb el 77-57 que va assenyalar l'electrònic.

Ara l'equip haurà esperar conèixer els aparellaments, i segons hem pogut conèixer es jugarà contra un equip d'Alacant i dos de València, una de les dues lliguetes de quatre equips.

PARTITS FASE D'ASCENS A LA Lliga ESPANYOLA DE BÀSQUET

Calendari Fase Ascens Lliga Espanyola de Bàsquet:

Diumenge 25 març 19.00 hores, PC Box Mutxamel-CB Benicarló

Diumenge 8 abril 18.30 hores, Guillén Group Alginet-CB Benicarló

Diumenge 15 abril 17.30 hores, CB Benicarló-CB Tavernes Blanques

Diumenge 24 abril 17.30 hores, CB Benicarló-PC Box Mutxamel

Dissabte 28 abril 19.30 hores, CB Benicarló Guillén Group Alginet

Diumenge 6 maig 12.00 hores. CB Tavernes Blanques-Benicarló

